

Abstrakt

Tématem bakalářské práce je české loutkářství na Podkarpatské Rusi v letech 1918–1938. Jedná se o téma dosud nezpracované, v práci proto vycházím primárně z poznatků získaných studiem archivních dokumentů a dobových periodik, v případě rodinných loutkových divadel pak z informací získaných od paní Dany Kešnerové, majitelky dobového rodinného loutkového divadla. V práci se snažím zodpovědět otázku, do jaké míry loutkové divadlo sloužilo jako prostředek k šíření osvěty a přináším dosud nepublikované poznatky o loutkářství ve vojenských posádkách na východě republiky, o využití loutkářského umění v nelehké práci osvětových pracovníků, o rozšíření loutkových divadel do škol a o loutkářské činnosti tělovýchovných spolků v regionu. Důležitou část práce tvoří kapitola, v níž se věnuji rodinným loutkovým divadlům. Těmto kapitolám, tvořícím jádro bakalářské práce, předchází krátké seznámení čtenáře se stavem školství a kultury v oblasti Podkarpatské Rusi, představení ukrajinského lidového loutkového divadla – tzv. verтеpu a stručné seznámení se samotným fenoménem loutkářství v Československu. V závěru práce nastiňuji osud loutkářů z Podkarpatské Rusi po skončení první republiky na podzim roku 1938.

Klíčová slova

loutkářství, Podkarpatská Rus, Československo, osvěta, kultura